

vist om, at det var hans Mening, at han virkelig vilde det, vilde det tjene hans Sag bedst nu at tage sit Ændringsforslag tilbage, der vilde da maaske i Fremtiden være Mulighed for under en eller anden Form at faa Spørgsmaalet taget op, men dette betyder ikke det samme som det, det ærede Medlem lagde ind i mine Ord, at jeg skulde have antydnet, at jeg i Finansudvalget paa ny vilde tage dette Spørgsmaal op. Det har jeg ikke Finansudvalgets Bemyndigelse til at kunne udtale noget om. Jeg ser meget godt den store Betydning, som dette Spørgsmaal har for den paagældende Egn, og jeg forstaar, at det ærede Medlem interesserer sig ivrigt for det. Men har Spørgsmaalet virkelig den Betydning, som det ærede Medlem tror, det har, er der ogsaa en Mulighed for, at der kan komme noget ud af den. Jeg har imidlertid udtrykkelig villet tage Forbehold mod paa Finansudvalgets Vegne at udtale noget om, at vi ville tage Sagen op paa ny. Hermed skal jeg tage Ændringsforslaget tilbage.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Ændringsforslaget er atter taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

S. Sørensen: Ja. Jeg skønner jo, at det ender med, at den ærede Forslagsstiller tager sit Ændringsforslag tilbage, men jeg skønner ogsaa, at der er nogen Velvillie i Ministeriet, specielt i Landbrugsministeriet og maaske ogsaa i Ministeriet for offentlige Arbejder, for at undersøge Sagen nøjere for at se, om ikke de Krav, Forslaget her stiller, ere berettigede. Jeg skal ikke komme videre ind paa at forklare selve Sagen, men blot henholde mig til de Sammenligninger og Tal, der ere fremdragne af den ærede Forslagsstiller. Jeg tror, at de ere rigtige. Det synes mig at være et berettiget Krav, at naar der er ofret saa mange Penge, som der er og eventuelt vil blive ofret paa den ene Fjord, maa man ogsaa gøre noget tilsvarende paa Nabofjorden, al den Stund der paa den ene Fjord i Forvejen var et Udløb, hvad der ikke er her. Jeg tror altsaa, at Kravet, der er stillet, er berettiget, og vil Staten handle konsekvent overfor sine Borgere derovre paa Vestkysten, maa den

tage det Spørgsmaal, som dette Forslag indeholder, under meget nøje og velvillig Overvejelse. Jeg ved mig i Samklang med flere af de Folk, som følge baade Vestkystspørgsmaalene og andre Fjordspørgsmaal med Interesse, og jeg har fundet Anledning til at udtale dette, baade for at den ærede Forslagsstiller ikke skal tro, at han staaar isoleret, og tillige for muligvis at faa et Fingerpeg i Retning af, at der eventuelt kan foretages en velvillig Undersøgelse. Hermed tager jeg Ændringsforslaget tilbage.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Ønsker Forslagsstilleren at genoptage Ændringsforslaget?

Sandbæk: Ja, jeg optager det.

Jeg takker det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) for hans velvillige Udtalelser om Sagen. Men jeg tager navnlig Ordet for at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke kan findes en Form, hvorunder Andragendets Tanke kan gennemføres i Aar, thi jo længere Tid der gaar, des vanskeligere bliver det at regulere Strømmen, og der er desuden en Omstændighed, der er afgørende, og det er, at Petroleumspriserne for Tiden ere ualmindelig lave, og omtrent den halve Udgift ved Uddybningen gaar til Petroleum.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem har misforstaaet mine Bemærkninger før. Jeg har ikke talt om, at der ikke kunde gøres en Sammenligning mellem Ringkøbing og Nissum Fjorde, fordi to Ministerier tage sig af hver sin af dem. Hvis jeg har sagt noget, der kunde forstaas paa den Maade, har det været en grov Fortalelse, det kunde ikke falde mig ind at mene det. Det, jeg har villet sige, var, at det ærede Medlems hele Argumentation var i Forhold til Landbrugsministeren: Hus forbi, netop viste hen til Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg føjede til, at Tanken var heller ikke mig fremmed, og at jeg mente, da jeg i mine Overvejelser i den Anledning var kommen til det Resultat, at der ikke var tilstrækkelig Anledning for Landbrugsministeriet ud fra dets Synspunkt til at fore-